

De ontmoeting

*Vloeiend volgen de blauwe heuvels op de dalen.
Een eindeloos bewegen.
In een majestueuze golf verheft zich het water.
Op het strand spat de lange reis uiteen in luchtbelllen.*

*Bij de vloedlijn is de koelte een weldaad.
Het rulle zand was zwaar en warm bij het lopen.
Verder de zee in, valt het gewicht beetje bij beetje weg.
Als zweven het voelt; de overgave aan de golven.*

1. De ontwikkeling van het godsbeeld

Het ontstaan van goden

Alles is er! De zee schuift haar water ritmisch over het strand. Verder het land in word je omringd door groen. Vele soorten planten hebben een plekje gevonden om zich te settelen. Het bladerdak van de bomen geeft het zonlicht, dat erdoor valt, een feeërieke sfeer. Kleine en grote dieren slingeren, kruipen, lopen en rennen tussen het groen. Vogels kunnen zelfs door de lucht naar hun bestemming komen. Als de zon onder is gegaan, fonkelen de sterren aan de hemel. Wanneer de mens op aarde komt, is dit paradijs haar gegeven. Zij kan hier leven. Er is eten in overvloed. Het is er goed toeven.

De mens is een bijzondere bewoner van de aarde, zij is buitengewoon nieuwsgierig. Zij onderzoekt haar omgeving en communiceert hierover. Er is een besef van het eigen bestaan en het bestaan van een schepping. De mens kijkt om zich heen en onderscheidt vier onderdelen in de schepping: het land, het water, de lucht en het vuur. Het land met de planten en de dieren kan niet zonder het water, het water dat uit de wolken daalt, de regen. Hoe verkwikkend en noodzakelijk voor het leven dit hemelwater. De vissen in het water worden al snel tot voedsel. Aan de hemel staan de sterren. De lichtpuntjes geven de nacht iets magisch. Tussen de sterren en het land bevindt zich de lucht. Onmisbaar om te kunnen ademen en het draagt de vogels. Het vuur dat uit de hemelen neerdaalt, kan de mens zelf maken. Het kan destructief zijn, maar ook de kou verdrijven en het eten verwarmen. Deze vier elementen: land, lucht, water en vuur zijn lang

een hoofdindeling van de schepping geweest. Het gaf houvast. De schepping werd in behapbare “brokken” opgedeeld.

De dynamiek van de schepping, de stormen, overstromingen, de hitte in de zomer en de kou in de winter, kan uiterst bedreigend zijn. Hierover ontbreekt kennis. Onderverdelen in land, water, lucht en vuur is niet de juiste aanpak! Dat is interessante kennis, maar het helpt niet bij deze dreigingen. Is er bescherming mogelijk? Een vraag zonder antwoord? En er zijn nog meer vragen. Waar komen wij vandaan? Hoe is deze aarde ontstaan? Hoe ver strekt onze invloed op de omgeving? Kunnen we ons lot beïnvloeden? Wat wordt er van mij verwacht? Stel mij gerust!

“Menselijke” goden

De nieuwsgierigheid van de mens wil bevredigd worden. Onbeantwoorde vragen voelen als een puzzel, waarvan stukjes ontbreken. De puzzel moet goed of kwaadschiks worden gelegd.

Wanneer de kennis niet toereikend is, kunnen de goden te hulp schieten. Zij vullen de ontbrekende kennis aan en worden ingezet om onheil af te wenden. Of het nu gaat om heftige natuurverschijnselen, zoals donder en bliksem, rampen zoals een vulkaanuitbarsting of vragen over het ontstaan van het heelal of het leven, de verhalen over goden en de goden zelf bieden uitkomst.

Goden hadden in het algemeen een menselijk uiterlijk en menselijke streken, maar onderscheiden zich van de mens, doordat ze na hun geboorte eeuwig leefden. Ze leefden zowel op aarde als in hun eigen “wereld”, de hemel. Elke god bestierde zijn deel van de werkelijkheid. Er was bijvoorbeeld een god van het vuur, een god van de zeeën, een god van de dood enz. Zij bepaalden hoe de natuur zich gedroeg.

Langs de oevers van de Nijl leefde een volk, dat de vruchtbare grond bewerkte en in overvloed kon leven. Hier ontstond ruim 5000 jaar geleden een bijzondere beschaving. Enkele goden van dit volk zijn de moeite van het vermelden waard.